

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30753-11-18 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני: **כבוד השופט גיא אבנון**

המאשימה: **מדינת ישראל**
באמצעות תביעות ראשון לציון

נגד

הנאשם: **פלוני**

בשם המאשימה: **עו"ד אלברט זמנסקי**
בשם הנאשם: **עו"ד הישאם קבלאן**

החלטה – נוסח מותר בפרסום

לפניי בקשה לעיכוב ריצוי עונש המאסר בפועל – 30 חודשים, שנגזר על הנאשם. לטענת ב"כ הנאשם, מדובר במי שהתייצב לכל הדיונים בעניינו, לא נשקפת ממנו מסוכנות, וראוי לאפשר פרק זמן סביר לשקילת ערעור. לטענת ב"כ המאשימה, חשש ההימלטות מן הדין בשילוב עם המסוכנות הנשקפת למתלוננת, כמו גם תקופת המאסר הממושכת שנגזרה על הנאשם, אלו מצדיקים דחיית בקשתו.

החוק והפסיקה מורים אותנו כי למעט מקרים חריגים, יש לאכוף מיד את ביצוע העונש, בפרט עת מדובר במאסרים לתקופה משמעותית. ראו ע"פ 6958/18 סעיד מצלאח נ' מדינת ישראל (11.10.18):

"כידוע, נקודת המוצא לענין עיכוב ביצוע עונש היא, כי משגזר בית המשפט את דינו של מורשע בדין, ביצוע העונש צריך להיות מיידי, ואין בעצם הגשת ערעור, גם על הכרעת הדין, כדי להצדיק את עיכוב ביצוע העונש. גישה זו נובעת מממספר שיקולים: למורשע בדין לא עומדת עוד חזקת החפות; האינטרס הציבורי בהרחקת גורמים המסכנים את הציבור; הצורך בחיזוק אמון הציבור בהליך המשפטי ובאכיפתו היעילה של הדין הפלילי; וכן הרתעת עבריינים פוטנציאליים (ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241 (2000); ע"פ 5773/18 אלקבץ נ' מדינת ישראל (6.8.2018)).

לפיכך, עיכוב ביצוע עונש מאסר, ובמיוחד כאשר מדובר במאסר לתקופה לא קצרה, ייעשה במשורה, בהתקיים עילה מיוחדת ולאחר שקילת מכלול השיקולים הרלוונטיים. הנטל לשכנע את בית המשפט כי בנסיבות

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 30753-11-18 מדינת ישראל נ' פלוני

המקרה נסוג האינטרס הציבורי שבביצוע מיידי של מאסר בפני האינטרס של המורשע בדין מוטל על המבקש עיכוב ביצוע עונש מאסר (ענין שוורץ; ע"פ 187/10 פלוני נ' מדינת ישראל (21.1.2010); ע"פ 7880/13 פלוני נ' מדינת ישראל (5.12.2013); ע"פ 9238/17 דחוביץ' נ' מדינת ישראל (5.12.2017)). השיקולים המנחים את מלאכת האיזונים בין שני סוגי האינטרסים נפרשו בענין שוורץ, ובין היתר נמנו השיקולים הבאים: חומרת העבירה ונסיבות ביצועה; משך תקופת המאסר שהושתה על הנידון; טיב הערעור וסיכויי הצלחתו; נסיבותיו האישיות של הנידון ועברו הפלילי.

יישום אמות המידה על עניינו של הנאשם איננו מאפשר היעדרות לבקשתו. הנאשם נדון בעקבות הודייתו לעונש מאסר לתקופה בלתי מבוטלת. מכאן, גם אם תמצא ערכאת הערעור להקל בעונשו, אין חשש כי דחיית הבקשה תרוקן את ערעורו מתוכן. הנאשם היה משוחרר אמנם במהלך משפטו והתייצב לדיונים במועד, אך משעה שהורשע בדין, קל וחומר משעה שנגזר דינו ונקבעה מידת מסוכנותו, משקלן של הנסיבות המקילות פוחת. כפי שנקבע בגזר הדין, המסוכנות הנשקפת מן הנאשם גבוהה, ומסוכנות זו מתעצמת על רקע העונש שהוטל עליו והחשש פן יפגע במתלוננת בתקופת עיכוב הביצוע. נסיבות ביצוע העבירה מושא התיק העיקרי מחזקות את החשש לפגיעה. מטעם זה לא ניתן לאפשר עיכוב ביצוע ולו מזערי של עונש המאסר בפועל – לא לצורכי התארגנות ולא לשם מיון מוקדם על ידי שב"ס (לא למותר להזכיר כי חזקה על הנאשם שצפה, ולמצער צריך היה לצפות, כי יוטל עליו עונש מאסר ממושך).

הבקשה נדחת. הנאשם יאסר עתה.

ניתנה היום, י"ז חשוון תשפ"א, 04 נובמבר 2020, במעמד הצדדים.

גיא אבנון, שופט